

TER OVERDENKING...._____door Oby Vossema_____

Zoenen of verzoenen?

Wat ‘zoenen’ is weet iedereen wel, maar met ‘verzoenen’ ligt het wat anders heb ik gemerkt, hoewel beide woorden taalkundig en historisch heel dicht bij elkaar liggen. Volgens ‘de dikke Van Dale’ is het woord ‘zoen’ zelfs afgeleid van ‘verzoenen’.

Het beste is natuurlijk om in dit soort gevallen de Bijbel te laten spreken; wat staat daar geschreven over ‘verzoenen’?

Mattheüs 5, vers 22: “Al wie ten onrechte boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden door de rechtbank”. Hier is de Heere Jezus aan het woord tegen Joodse mensen. Hij gaat verder: “Als u dan uw gave op het altaar offert en u zich dáár herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar bij het altaar achter en ga heen, verzoen u eerst met uw broeder en kom dan terug en offer uw gave”.

Hier is dus een gelovige die in alle oprechtheid conform de wet een offer gaat brengen, maar vlak voordat hij dat gaat doen, herinnert hij zich iets waar hij niet achteloos aan voorbij kan gaan. Hij wist het dus al wel, maar was het even vergeten. En nu, vlak voordat hij de Heere God gaat offeren, schiet het hem te binnen. Hij aarzelt niet, laat

zijn offer daar bij het altaar achter en zegt (wellicht) tegen de dienstdoende priester dat hij eerst even wat moet rechtzetten en zo terugkomt.

Dit lijkt me zeer ongebruikelijk, maar de ‘offeraar’ gaat toch eerst die broeder, een volksgenoot opzoeken. De ‘offeraar’ heeft niets tegen die ‘ten onrechte boze broeder’ maar andersom wel, die broeder heeft iets tegen hém. Nadat er een gesprek is geweest en de ‘offeraar’ verzoening heeft aangeboden keert hij terug naar wat hij eerst van plan was: de Heere offeren.

Er wordt hier niet bij vermeld hoe die ‘boze’ broeder op het aanbod reageert, of hij het graag accepteert en omarmt, of dat hij het afwijst, o.i.d. Op dezelfde manier wordt ‘verzoenen’ ook omschreven in 2 Korinthe 5:18-21. Eerst wordt uitvoerig vermeld, hoe de Heere God de ‘ten onrechte boze’ wereld met Zichzelf verzoend heeft door

Jezus Christus (vs. 18). De wereld heeft iets tegen Hem en dat moet uit de weg geruimd worden. Die wereld wordt eerst benaderd en aan hen wordt uitgelegd dat God de complete kosmos met Zich verzoend heeft door Jezus Christus, en ook wordt gezegd dat die verzoening zelfs zover gaat dat het ‘Woord van de verzoening’ de mens is toevertrouwd en zelfs in de mens is gelegd (vs. 19). Hopelijk betekent dat, dat die wereld zelf inziet dat verzoening noodzakelijk is. Juist daartoe voorzag God alle mensen toch ook van een ‘geweten’. Dan volgt in vers 20 dat de mens nu aan zet is om in te

gaan op dit ‘verzoeningsaanbod’. Paulus schrijft namelijk: “Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt: Namens Christus **smeken** wij: laat u met God verzoenen. Want Hem (= Christus) Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem”. De Heere God smeekt de mens dus om in te gaan op Zijn aanbod van verzoening, met als grote doel: “... opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem” (zie verder 2 Kor. 6). Ik zou zeggen: Aanvaarden die verzoening!

